

Ходім туди, у ліс, на гору

Володимир Свідзінський

Ходім туди, у ліс, на гору!
Так свіжо там в південний час.
Нас стрінуть берести і граби
І холодком обіймуть нас.

Є місце там: здовж косогору
Щовби і брили кам'яні,
Розбиті давніми віками,
Чорніють дико в гущині.

Киличе пташка. Ледве промінь
Згори промкнеться золотий;
А долі постіль оксамитну
Нечутно стелить мох густий.

Як подих казки, нас обійме
Зелений змрок верхів рясних,
І напою тобою в тиші
Палку жадобу уст моїх.